

УДК 657.2(043.2)

Бондаренко О.М.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту

Віннічук А. М.

здобувач вищої освіти, першого (бакалаврського) рівня
спеціальності 071 «Облік і оподаткування»

ОПП «Облік і аудит»

Національний авіаційний університет (м. Київ)

ФОРМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ, ОРГАНІЗАЦІЯ, ЇХ СКЛАДАННЯ ТА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК

Анотація: розкриття ключових аспектів форм фінансової звітності, організації їх складання та взаємозв'язок між різними елементами цього фінансового інструменту.

Ключові слова: фінансова звітність, форми звітності, користувачі звітності.

На сьогоднішній день фінансова звітність залишається актуальною темою, адже вона не тільки допомагає проаналізувати й удосконалити роботу підприємства, вона допомагає звичайним покупцям, кредиторам, постачальникам – стейкхолдерам отримувати належну й достовірну інформацію про стан і результати діяльності підприємства.

Основою управління підприємством та прийняття різного роду рішень слугує фінансова звітність. Вона, наче дзеркало, яке відображає фінансовий стан підприємства. Фінансова звітність — це сукупність необхідних документів і звітів, які компанія складає та оприлюднює на основі бухгалтерського обліку з метою надання інформації протягом певного періоду часу. Звітність надає інформацію про активи, зобов'язання, капітал, доходи та витрати. Це допомагає розуміти й аналізувати ефективність роботи підприємства, оцінювати ризики та, найважливіше, розробляти план і стратегію для покращення діяльності підприємства.

Але, щоб правильно аналізувати фінансову звітність необхідно розуміти її складові, елементи та особливості. По-перше, вона регламентується багатьма нормативно-правовими актами, такими як: Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1, Міжнародні стандарти фінансової звітності, методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності №433, тощо. По-друге, відповідальність за оформлення та своєчасне подання фінансової звітності несе головний бухгалтер і керівник підприємства[1].

Головною метою складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства.

Для стейкхолдерів – зацікавлених осіб, дослідження фінансової звітності є одним з найголовніших аспектів, який впливає на можливу майбутню співпрацю з даним підприємством. Наприклад, на основі звітності банк може

вирішити чи надавати підприємству кредит, підприємство-партнер може для себе зрозуміти чи доцільно буде реалізовувати спільний проєкт, тощо. А керівництво підприємства може знаходити нові шляхи для покращення роботи та зменшувати ризики своєї діяльності.

Фінансова звітність складається з п'яти форм: форма № 1 «Баланс», форма № 2 «Звіт про фінансові результати», форма № 3 «Звіт про рух грошових коштів», форма № 4 «Звіт про власний капітал», форма № 5 «Примітки до фінансової звітності». Усі ці форми тісно пов'язані між собою, кожна з них доповнює статтю іншої та розкриває більш широко зміст тих чи інших компонентів[2].

Компоненти фінансової звітності відображають різноманітні елементи господарських операцій і подій, які відбулися протягом звітного періоду, разом із відповідною інформацією попереднього звітного періоду. Це дозволяє керівництву оцінювати діяльність підприємства для прийняття рішень[3].

У формі № 1 «Баланс» оцінюється наявність економічних ресурсів, які контролюються підприємством на дату складання.

У формі № 2 «Звіт про фінансові результати» розкриває фінансові витрати та доходи підприємства за конкретний період часу, часто за квартал, півріччя або рік.

У формі № 3 «Звіт про рух грошових коштів» розкриває, як грошові кошти витрачаються та збираються, надаючи важливу інформацію для оцінки платоспроможності та фінансової стійкості підприємства.

У формі № 4 «Звіт про власний капітал» дозволяє стежити за змінами в капіталі підприємства та розкриває різноманітні аспекти його фінансової структури.

У формі № 5 «Примітки до фінансової звітності» надає додатковий контекст і роз'яснення щодо різних пунктів та статей в звітності.

Таким чином, фінансова звітність є ключовим інструментом для компаній, які прагнуть досягти постійного фінансового успіху та створити умови для росту та розвитку. Сучасні компанії повинні постійно вдосконалюватися та дотримуватися високих стандартів у глобальному бізнес-середовищі. Удосконалення фінансової звітності допомагає підприємствам створити більш прозорі та надійні інструменти для прийняття рішень, а також підвищити довіру інвесторів, кредиторів та інших зацікавлених сторін.

Список використаних джерел:

1. Польова Т.В. Фінансова звітність як елемент системи управління підприємством. Ефективна економіка. 2019. № 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2019/91.pdf . (дата звернення 15.11.2023).
2. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text> (дата звернення: 14.11.2023).
3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text> (дата звернення: 14.11.2023).